

[Kent Kirk]

kunne opfylde vores målsætninger må vi selvfølgelig tage nogle effektive midler i brug. Nøgleordene i vores økonomiske politik, som skal føre Danmark ind i 1990'erne, er nytænkning, omstilling og samarbejde. Omkostningsudviklingen i Danmark skal i en årrække ligge under omkostningsudviklingen i udlandet – eller sagt på en anden måde: de varer, vi sælger til udlandet, skal være mere konkurrencedygtige. Trepartsforhandlingerne, som fik en god start sidste år, skal fortsættes med det mål at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne. Samtidig skal opsparingen øges, så vi kan få råd til de nye, meget store investeringer, dansk erhvervsliv står over for. Vi skal ikke længere låne til investeringer, vi må nu selv spare op til dem.

Trepartsforhandlingerne skulle gerne munde ud i, at pensionsopsparingerne sættes i vejret. Vi finder, at det er uholdbart og uacceptabelt, hvis en stor del af den danske befolkning kun har folkepensionen at se frem til, når de når pensionsalderen. Holdes omkostningerne i ro, bliver det muligt at fastholde den faste kronekurs, og dermed vil vi også få mulighed for at få renten længere ned, hvilket igen vil fremme investeringerne i virksomhederne. Der bliver ikke råd til nye offentlige udgifter i mange år fremover. Skal skatterne sættes ned, må de offentlige udgifter reduceres gennem moderniseringer, rationaliseringer og ny teknologi, som skal ud i alle kroge af den offentlige sektor.

I den konservative folketingsgruppe hilser vi det meget velkommen, at personaleforbruget i den offentlige sektor nu gradvis vil blive reduceret ved naturlig afgang. Vi har ikke råd til en voksende offentlig sektor. I de kommende år skal vi jo samle alle – og jeg siger alle – kræfter om at skabe en varig og markant vækst i den private sektor. Den offentlige udgiftspolitik skal være stram, ikke kun for staten, men også for amterne og kommunerne.

De fleste mennesker har det således, at de ikke alene ønsker lavere skatter, men også bedre offentlig service. Det er næsten umuligt at opfylde begge disse ønsker, men det kan lade sig gøre, hvis man sørger for at få mere for de penge, man giver ud. Vi vil altså sikre, at borgerne får mere for deres skattekrone. I vores politik afviser vi at føre klapjagt på eller hetz mod de offentligt ansatte, men vi ønsker, at den offentlige sektor skal være en spændende arbejdsplads for de ansatte. Derfor vil vi udbygge mo-

derniseringen af den offentlige sektor med alle de fordele, det indebærer for de ansatte.

Vi skal omstille og modernisere det danske samfund. 1990'erne står for døren og med dem nye, store udfordringer til såvel erhvervslivet som den enkelte dansker. Gennem den generelle økonomiske politik vil virksomhederne få nogle rammer, som fremmer mulighederne for at sætte nye investeringer i gang og udvide produktionen.

Den tid er imidlertid forbi, hvor en regering alene skulle beskæftige sig med statsbudgettet, og så var arbejdet gjort. I dag er det nødvendigt at tilrettelægge en meget målrettet og dynamisk erhvervs-, arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitik. Det er nøgleområder, hvis Danmark også på grænsen til år 2000 skal være et af verdens rigeste samfund. Allerede nu skal dansk erhvervsliv være parat til at udnytte alle de fordele, som det store europæiske marked åbner for. For at få fuldt udbytte af det indre marked er det vigtigt, at samarbejdet mellem erhvervslivet og politikere hele tiden har dette endemål for øje, så Danmark er på forkant, når det indre marked er en realitet i 1992.

Vi vil derfor lægge stor vægt på en offensiv og aktiv erhvervs politik, der fremmer den teknologiske udvikling. Vi skal forske noget mere og samarbejde mellem virksomhederne, og forskningsinstitutionerne skal udbygges. Der skal også samarbejdes på eksportområdet, så de mange mindre og mellemstore danske virksomheder, som i dag ikke er i stand til at eksportere, kan få mulighed for dette. Virksomhedernes konkurrenceevne skal forbedres igennem en dynamisk skattepolitik. Derfor skal afskrivningsreglerne moderniseres og formueskatten lempes, så de erhvervshæmmende virkninger fjernes.

Fra konservativ side er vi glade for, at regeringen nu undersøger de problemer, som omlægning af arbejdsgiverafgiften har skabt for små virksomheder. Det er nødvendigt, at der findes en løsning, som afhjælper problemerne, men samtidig ikke bringer den samlede ordning i fare. Omlægningen af arbejdsgiverafgiften har været en klar saltvandsindsprøjtning til den danske eksport, og derfor må den ikke svækkes. Men vi skal værne om de mennesker, som sætter nye virksomheder i gang. Den islæt, som de selvstændige og deres livsstil sætter og har sat på det danske samfund, skal fremmes.